

۲۰۱۶/۰۲/۱۵

م. نسیم اسیر
ملک الشعراى افغان ها در هجرت

۲۶ دلو، روز خروج قشون سرخ از افغانستان و شکست شرم آور ابر قدرت شوروی

با خروج عساکر خون آشام، اتحاد جماهیر شوروی وقت، مردم مجاهد و سلحشور وطن، یک بار دیگر به جهان و جهانیان نشان داد که هیچ قدرتی نمی تواند با جبر و اکراه بر ما مسلط گردد.

قشون سرخ شکست ناپذیر دولت شوراها، سرافکنده و خجالت زده سرزمین دلیران را ترک گفتند و از خود جز تعدادی از وطن فروشان هرزه و ویرانی های جبران ناپذیر، چیزی باقی نماندند.

این شعر به همان مناسبت در فیروزی ۸۹ سروده شده است که اینک به یاد و بود از آن روز پر افتخار ظفر حق نز برابر باطل، یک بار دیگر به دوستداران وطن تقدیم می گردد:

شکست شرم آور!!

پریشان حالی ما را دوبالا کردی و رفتی
بهشت ما چو دوزخ آتش افزا کردی و رفتی
چو دزدان، ملک ما را خوان یغما کردی و رفتی
جفای روشن و ظلم هویدا کردی و رفتی
گروهی را به دُورت، باده پیما کردی و رفتی
به تقنین، مردمان را بی سر و پا کردی و رفتی
اساس دوستی را، سخت بی پا کردی و رفتی

ستم بنیاد! بر ما ظلم بیجا کردی و رفتی
به توپ و تانک و با طیاره و با بمب و راکتها
زدی، کشتی و ویران ساختی و خوردی و بردی
بساط هستی ما، از تو برهم خورد، داد از تو
شراب آوردی و بزم فساد و عیش رایج شد
به جاسوسی و ناممی، بنای فتنه بنهادی
شعار تو، شعار دوستی و همنوایی بود

به شهر و قریه و ده آتش سوزنده باریدی
به نام لینن وهم مارکس بس هنگامه ها کردی
گره بر کار و بار مردم بیچاره افگندی
دگرگون، باغ و راغ و کوه و صحرا کردی و رفتی
رسوا را عجب، از ریشه رسوا کردی و رفتی
به زعم خویشان، حل معما کردی و رفتی
زدی از صلح و آزادی سخن، آزاده مردم را
«اسیر» درد و محصور تعب ها کردی و رفتی

م. نسیم «اسیر» ۱۵ فبروری ۸۹ م، بن المان

